

Interviu-fulger cu un debutant (în domeniul teatrului de estradă)

— Sintem informați, tovarășe Mirodan, că acum citva timp ați predat Teatrului „C. Tănase” textul unui spectacol intitulat Deschis pentru renovare. Cum se explică această trecere neașteptată la revistă ?

— Foarte simplu. Am trecut în revistă propunerile lui Nicolae Dinescu (directorul de scenă, sală și culise al teatrului) și ale lui Aurel Storin (un liric dinamic și mobilizant pe linia ispitirii dramaturgilor colegi către teatrul unde el funcționează ca secretar literar) — și am hotărât să scriu.

— Pentru teatru ?

— Da. Pentru teatru, evitînd (sper) lungimi, diluția, dificultuozițiile de tip „intelectual”, care îi fac adesea pe autorii „serioși” să scrie împotriva teatrului de estradă...

— Ce cale anume de exprimare, dintre multe posibile ale estradei, ați ales pentru „debutul” dumneavoastră în acest domeniu ?

— Calea Victoriei.

— ...Vă referiți la domiciliul Teatrului „Tănase” ?

— Nu. La subiectul (sau, de ce nu ?) obiectul revistei : e vorba în Deschis pentru renovare de întîmplări, reflecții și sugestii prilejuite de existența — ieri și azi — a Căii Victoriei.

— Ce v-a îndemnat să alegeți, dintre toate spațiile Bucureștiului, Calea Victoriei pentru acest spectacol ?

— E-strada mea preferată.

— Cum apreciați prima dumneavoastră colaborare cu Teatrul „Tănase” ?

— Cred că — așa cum îmi mărturisesc mai deunăzi Aurel Storin, la telefon — am pășit, împreună, pe o cale bună...

— E, mi se pare, pentru întâia oară cînd colaborați cu un compozitor la elaborarea unui spectacol. Ce ne puteți spune despre conlucrarea dumneavoastră cu autorul muzicii, Elly Roman ?

— Oh, despre această conlucrare aș putea scrie un întreg... roman. Un roman cu sfîrșit bun, deoarece munca noastră s-a desfășurat sub semnul acordului (nu numai muzical) și al armoniei. De altfel, acest mare artist, care l-a cunoscut îndeaproape pe Reinhardt și a participat la epoca „de aur” a cabaretului berlinez ante-Hitler, m-a ajutat consistent să intru în ritmul revistei. El are geniul genului.

— Sînteți mulțumit de muzica spectacolului ?

— Foarte. Sînt cel puțin șapte (dacă nu 9... sau 11) melodii excelente.

— Pe ce se întemeiază această convingere ?

— Pe faptul că după ce le-am auzit odată, le-am fredonat de-o sută de ori. A prețui înseamnă a nu uita.

— În încheiere : ce așteptați de la Deschis pentru renovare ?

— Să se joace cu casa închisă.

Rep.